

2012-ты год з'яўляецца асаблівым для парафіі Перамянення Пана. Мінула дакладна стагоддзе ад моманту асвячэння святыні ў Вялікай Бераставіцы. У сувязі з гэтым, пасля місій, якія адбыліся ў парафіі і якія яе ажывілі, адбыўся доўгачаканы юбілей 100-годдзя асвячэння касцёла. Падрыхтоўка да святкавання гэтага вялікага дня трывала ўжо некалькі гадоў.

Кульмінацыйным пунктам святкавання была ўрачыстая св. Імша, якую ўзначаліў кс. абп Тадэвуш Кандрусевіч. Уся парафія вітала Мітрапаліта Мінска-Магілёўскага. Перад касцёлам быў змешчаны надпіс: “Вітаем Арцыпастыра”. Ганаровага госця вернікі сустрэлі з хлебам і соллю, а малодшыя парафіяне падарылі яму цудоўныя кветкі.

Пасля кароткай малітвы ў суправаджэнні святароў перад алтаром адбыўся невялікі канцэрт, арганізаваны мясцовымі настаўнікамі музыкі, а таксама вернікам была прадстаўлена гісторыя святыні і парафіі. Варта ўгадаць некаторыя фрагменты. Першы драўляны касцёл у Бераставіцы быў ужо ў 1495 г. Гэта быў касцёл Наведзінаў Найсвяцейшай Панны Марыі. Касцёл Перамянення Пана быў вымалены вернікамі гэтай мясцовасці пасля доўгіх гадоў жыцця без святыні. У ваенныя часы ён быў зачынены, з'яўляючыся месцам складу збожжа, ажно пакуль пасля многіх гадоў а. Казімір Жыліс пры зачыненых дзвярах не адправіў там св. Імшу, а ўжо 10 лістапада 1991 г. гродзенскі біскуп Аляксандр Кашкевіч кансэкраваў касцёл пад гістарычнай назвай Перамянення Пана. У гісторыю ўвайшоў і наш час. Сённяшнім пробашчам касцёла з'яўляецца а. Вальдэмар Слота, які ў 2006 г. распачаў рамонт плябаніі і касцёла. У святыні з'явіліся новыя вокны, а ў прэзбітэрыі – вітражы з вобразамі святых апосталаў Пятра і Паўла. Быў куплены новы орган. У будынку плябаніі зараз знаходзіцца катэхетычная зала. Таксама там адбываюцца сустрэчы дзяцей, моладзі і міністрантаў, якіх у Вялікай Бераставіцы пры алтары збіраецца вельмі шмат.

На ўрачыстую св. Імшу прыбыло шмат гасцей. Святары з дыяцэзіі, айцы рэдэмптарысты, якія працуюць у Беларусі, а таксама браты з Польшчы, нашчадкі сям'і Касоўскіх з ЗША, фундатараў касцёла, і сотні вернікаў.

На пачатку св. Імшы віцэ-канцлер Гродзенскай курыі кс. Антоні Грэмза зачытаў ліст кс. б-па Аляксандра, у якім пастыр нашай дыяцэзіі павіншаваў усіх прысутных з юбілеем, падркэсліваючы вялікую справу адбудавання святыні і яе духоўны рост. Пастыр дыяцэзіі падзяліўся радасцю з прысутнымі, адзначаючы, што дом Божы дагледжаны і прыгожы, што там збіраюцца людзі, каб слухаць Божае слова і прымаць сакрамэнты. Як адзначыў кс. бп Аляксандр, “мы вучымся жывой веры, а святыня з'яўляецца вялікім дарам”.

Пасля зачитвання ліста кс. абп Тадэвуш далучыўся да віншаванняў і адзначыў, што гэтая святыня “перажыла сваю Кальварыю ў XX ст.”. Дзякуючы пробашчу за запрашэнне, Мітрапаліт узгадаў тыя цяжкія часы, калі людзі прыходзілі да яго і прасілі дапамагчы вярнуць святыню. Мітрапаліт заахвоціў усіх да супольнай малітвы, каб разам адспяваць “Te Deum” Касцёла.

Супольны дух парафіі ў гэты дзень асабліва адчуваўся. Усе разам ўсхвалялі Пана. Моладзь прыгожа праводзіла літургічны спеў, дзеці, ахвяруючы свой танец і сэрцы, склалі саміх сябе для Хрыста, напоўненая вернікамі святыня ўслухоўвалася ў кожнае слова Мітрапаліта.

Ксёндз арцыбіскуп падчас казання падзяліўся з усімі сваім сведчаннем веры, сведчаннем веры тых людзей, якія жывуць на гэтых землях. Ён прыгадаў вернікам, што гэта менавіта іх продкі ўжо ў XVI ст. у гэтым мястэчку хацелі мець месца для Бога, і сцены старой святыні пра гэта надалей нагадваюць. Мітрапаліт звярнуў увагу ўсіх на тое, што святыня не з’яўляецца толькі помнікам архітэктуры, але гэта мury, “дзе паўстае жывы Касцёл”. У гаміліі ён таксама заахвоціў вернікаў слухаць Божае слова і сустракацца з Хрыстом ў святых сакрамантах. На заканчэнне казання кс. абп Тадэвуш прасіў не забываць дарогу ў касцёл, а, змяняючы сваё жыццё пры Богу, змяняць краіну, змяняць увесь свет.

Таксама быў час для пажаданняў і падзякі. Не ўдасца пералічыць усіх, але цёплыя словы падзякі былі скіраваны ўсім прысутным, пачынаючы ад Мітрапаліта і да самага малодшага парафіяніна. Вернікі дзякавалі арцыбіскупу за прыезд, пробашчу за духоўную апеку, шмат добрых слоў прысутным вернікам сказаў дзекан праваслаўнай царквы, а настаяцелі Супольнасці айцоў рэдэмптарыстаў таксама падзяліліся супольнай радасцю перажывання гэтых урачыстасцей.

Прыгожая ўрачыстасць на гэтым не скончылася. Працэсія, а таксама бласлаўленне напрыканцы літургіі былі для вернікаў вялікім знакам прысутнасці Бога не бераставіцкай зямлі. Пазней усе перайшлі на пляцоўку перад касцёлам, дзе Мітрапаліт і настаяцель айцоў рэдэмптарыстаў пасадзілі два дубы на памяць пра юбілей. Затым кожны вернік мог яшчэ ўбачыць выставу, прысвечаную касцёлу, напісаную мясцовым мастаком, а самыя малодшыя маглі пакаштаваць салодкія булчкі.

Кожная святыня з’яўляецца жывым знакам прысутнасці Бога на зямлі. Сустракаючы Хрыста ў нашых святынях, мы можам быць упэўнены, што вера ў нашым народзе на нашай зямлі жывая. Багатая гісторыя гэтай святыні, а таксама моцная вера гэтых людзей з’яўляецца сведчаннем гэтага. 100 гадоў для чалавека гэта шмат, для касцёла – мала. Хочацца пажадаць, каб гэтая прыгожая жывая супольнасць Касцёла ў Вялікай Бераставіцы развівалася надалей, а сваім сведчаннем веры прыцягвала да Хрыста іншых. Праспяваны ў гэты дзень “Te Deum” быў для ўсіх чарговай нагодай, каб падзякаваць Богу за Яго вялікія дары для кожнага з нас, за дар прыгожай святыні ў Бераставіцы, святароў і сясцёр, якія там працуюць, а таксама за вернікаў гэтай мясцовасці.

Кс. Павел Салабуда